

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PK LXXXIV. Ч. 159. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 13-ГО ЛИПНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, JULY 13, 1977 No. 159. VOL. LXXXIV.

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО ФЕСТИВАЛЮ „ГОМІН УКРАЇНИ” У ФІЛІДЕЛЬФІ

Частина танцюристів 42-членного Українського Танцювального Ансамблю „Дунай” із Ст. Кетринс, Канада.

Філадельфія (ФК-УККА) — Як і треба було сподіватися, Фестивальна Комісія Відділу УККА у Філадельфії піддала про те, щоб мистецький рівень програми був якнайкращий. Український Фестиваль музики, пісні й танку „Гомін України” відбудеться цього року в п'ятницю, 5-го серпня 1977 р., в амфітеатрі під відкритим небом Рабін Гуд Делл Схід серед чудової зелені Фермонт парку в Філадельфії. Адміністрація міста Філадельфії видала спеціальну назустріч українцям Філадельфії, даючи їм до диспозиції Робін Гуд Делл із усією обслуговою в додатку до значної субсидії для фінансування програми.

Прихильна постава міської адміністрації зобов'язує також і всю українську громаду не тільки до поставлення гідної програми, але й до масової участі усього українського громадянства в цьому небуденному фестивалі. Слід запросити своїх американських приятелів, щоб запізнили їх із зодбуктами української культури в ділянці музики, співу й танку.

Крім українських зірок з Метрополітаної та з Міської Опери в Нью-Йорку, бас-баритона Андрія Добрянського й сопрано Марти Коклюської-Мусячук, в супроводі піаніста Томи Гринькова, як і відомої в музичному світі Америки й Канади концертної піаністки Христини Петрівської, виступатиме чоловічий хор „Прометей” під диригентурою Михайла Длабига й аккомпанюменті Галі Мазурок, та гучульський ансамбль „Черемош” з Філадельфії.

Управа Відділу УККА завдала собі спеціального труду, щоб спроводити із

Ст. Кетринс неперевірені Український Танковий Ансамбль „Дунай”, на чолі з його хореографом Орестом Самцем. Описуючи мистецький рівень програми, рецензентка Адріана Стебельська, назвавши „Дунай” найсильнішим ансамблем, м. ін. писала: „Цей ансамбль „Дунай” створив своїм виступом враження такої живучої сили українського народу, що, дивлячись на його „Гопак”, можна було повірити, що той „Велет”, про якого писала Леся Українка, що заснує, — той Велет України живе і готується до чину. Саме цим „Гопак” запляновано закінчити програму Українського Фестивалю, щоб вказати на живучість Української Нації.

Танцювальний ансамбль „Дунай” обходив минулого року своє 10-річчя. Виступав він у багатьох місцевостях Канади й Америки, а в тому виконував українські народні танки в честь і в привабливості королеви Єлисавети II-ї та принца-ескорта Філіпа. Ансамбль „Дунай”, під кермою свого хореографа Ореста Самця, нерідко буває гостем в канадських телевізійних програмах.

Велике мистецтво можна розвинути успішно тільки в відповідних обставинах. Відпочити ансамблю „Дунай” та їх хореограф — це українці вже народжені й виховані в Канаді. Плекають вони український народний танок у великій любові до рідної української культури. Масовою участю даймо доказ, що українське громадянство Філадельфії та околиць доцільно їхню відданість українській культурі та їх невтомний труд.

Черговий український фестиваль в Детройті відбудеться в серпні

Детройт (Фр. Л.) — У днях 5-го, 6-го і 7-го серпня 1977 р. відбудеться тут над рікою на площі між Мічиген і 3-ю вулицями сьомий з черги український річний фестиваль. Відкриття відбудеться в п'ятницю 5-го серпня о 6 годині вечора коронацією королеви фестивалю і представ-

ленням міських репрезентантів та гостей.

У фестивалі візьмуть участь 20 церковних і світських організацій.

Триденну мистецьку частину програми виповнять танцювальний ансамбль „Гомін України” під кер. Йоанни фон Драгінди-Кульчицької та інші мистецькі одиниці.

Д-р Салк і д-р Мартин Лютер Кінг відзначені „Медалею свободи”

Вашінгтон. — У понеділок, 11-го липня, президент Джиммі Картер відзначив „Медалами свободи”, тобто найвищими нагородами, які можуть одержати цивільні американці, д-ра Джонаса Е. Салка, який в 1953-му році винайшов першу вакцину проти недуги поліо, та покійного д-ра Лютера Кінга, мол., провідника руху за рівноправність негритянського населення ЗСА, який загинув в атентаті 1968-го року.

Під час церемонії президент Картер сказав, що діла цих двох визначних мужів залишаться в пам'яті людей цілого світу „на тисячі років від сьогоднішнього дня”.

Д-р Салк, приймаючи з рук Президента „Медалю свободи”, заявив, що дуже заворушений тим, що одержує це відзначення разом із пок. д-ром Кінгом.

Відзначення для д-ра Мартіна Лютера Кінга, мол., президент Картер передав його вдові, пі Коретті Кінг. Під час церемонії був теж привітний батько вбитого негритянського лідера, пастор Мартин Лютер Кінг, старший.

БОЧКА МЕДУ — СТУДЕНТАМ ГАРВАРДУ

Кембрідж (ФКУ) — Відомий наш громадянин п. Мйрон Сурмач, захоплений вістою, що на щогорічній Гарвардській Літній Школі студіюють українську 159 студентів і радіючи, що наша молодь не пропала, передав українським студентам бочку меду.

ВІДБУЛАСЬ СЬОМА СЕСІЯ РАДИ ГЕТЬМАНСЬКОГО РУХУ

Віндзор, Канада (Д. Л.) — В днях 2 - 3 липня ц. р. тут відбулася чергова сесія Ради Гетьманського Руху. У сесії взяли участь делегати від Крайових організацій СГД і Гетьманського Руху.

По відкритті нарад головою Президії Ради проф. М. Гадзінським, працює сесії керувала президія у складі: д-ра Б. Коваль — предсідник, Г. Стадник — заступник предсідника і мгр Я. Савка — секретар.

Рада розглянула низку організаційних та ідеологічно-політичних справ у межах і компетенції органів Гетьманського Руху. Найбільше уваги пленум Ради приділяв сучасному політичному становищу України, відносинам України з Московією, боротьбі українського народу за права людини і нації на самостійне державне життя. З цього приводу пленум Ради Гетьманського Руху прийняв спеціальну постанову, а саме: „Звернення до всіх українських політичних і громадських організацій в еміграції”, щоб всім разом, координуючи, виступити проти облудних постановов Москви, зокрема проти злочинного акту супроти немоновських народів, що перебувають у складі СССР, під назвою „Нової Конституції СССР”, тобто виступити проти відновлення Російської імперії.

Створена тепер політична ситуація на Сході Європи підказує гетьманцям державникам конче потребу скоординувати всі наші політичні і громадські сили та прийти з допомогою нашому народові в його боротьбі проти Москви. Гетьманці вважають за добру нагоду тепер координувати опрацювати і опублікувати контр-документ у формі „Конституційних Основ Української Самостійної Незалежної

Держави”, не передришуючи форми державного устрою, як прерогативи виключно самого українського народу по очищенню нацих земель від окупанта.

Рада Гетьманського Руху впевнена, що ця акція допоможе б нашому народові повністю втілити злі наміри Москви втопити в московському морі національну субстанцію українського народу. Ця акція всіх політичних і громадських сил показала б всьому світові, зокрема Београдській конференції по перевірці виконання Гельсінкських угод, за що бореться Україна проти Москви, за які права нації і людини загинули мільйони українців і тепер тисячі найліпших синів українського народу гинуть у московських в'язницях, таборах і „психушках”.

Пленум Ради Гетьманського Руху переобрав і доповнив склад Президії Ради під проводом проф. Миколи Гадзінського, якого і уповноважив негайно вступити в порозуміння зі всіма політичними і громадськими організаціями щодо переведення в життя акцій, заініційованих Пленумом Гетьманського Руху.

Сенат ОУН відбув збори

Лігайтон (С.К.). — З нагоди відслюнення пам'ятника сл. п. О. Ольжичу тут на оселі його імені Сенат ОУН відбув збори в неділю, 3-го липня 1977 р.

Предметом нарад були теж справи, пов'язані з компетенцією Сенату відносно деяких точок правильника, прийнятого на останньому ВЗУН. Внесення рішення відносно порядку Організації та плану як його практично переводити в життя.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

(УЦС, Торонто). — В листопаді 1976 року, в селі Бартківці, біля Івано-Франківська, українські патріоти вивисили блакитно-жовтий український національний прапор. Помімо інтенсивних обшуків і допитів місцевого населення, патріотів не знайшли.

За протестну діяльність у совєтських концтаборах, перевезено до тюрми в Івано-Франківську Дмитра Д. Гриньківа і Миколи М.

Мотрука. Д. Гриньків засуджений 1973 р. на 7 років суворого режиму в концтаборах і 3 роки заслання, а М. Мотрук на 4 роки суворого режиму режиму в концтаборах за їх приналежність до таємної організації Союз Української Молоді Галичини (СУМГ). Помімо інтенсивних намагань КГБ їх зломити і змусити до покаяння, ув'язнені держаться стійко і не піддаються ворожій пресії.

РЕМЗІ КЛАРК ВИМАГАЄ ВІД СОВЕТСЬКИХ ВЛАСТЕЙ ПРАВА НА ОБОРОНУ РУДЕНКА І ТИХОГО

Нью Йорк (УІС „Смолоскип”). — В четвер, 7-го липня, бувший генеральний прокурор ЗСА Ремзі Кларк вислав лист-апел в обороні Миколи Руденка і Олексія Тихого до генерального прокуратора СССР Романа Руденка, до Верховного Суду СССР, до міністра юстиції СССР, колегії адвокатів в Донську і до амбасадора Анатолія Добриніна у Вашингтоні.

Лист має п'ять сторінок машинопису, і в ньому Р. Кларк домагається в юридичних органах СССР уможливити йому підготувати оборону-візник в справі Руденка і Тихого до вищих юридичних інстанцій УССР. Кларк, на тлі совєтських законів описує хронологію ув'язнення М. Руденка і О. Тихого від 5-го лютого 1977-го року аж до 39-го червня 1977-го року, коли вони були засуджені на сім і десять років ув'язнення та по п'ять років заслання.

Р. Кларк цитує параграфи конституції УССР, карного кодексу, Декларації Людських Прав, Гельсінкських Угод і конвенції Об'єднаних Націй про громадян-

ські права, які були порушені і знехтовані властями засудженням Руденка і Тихого на найвищі виміри покарання.

Р. Кларк, відомий американський правник, в ім'я правосуддя і законності домагається у совєтських властей уможливити йому доступ до матеріалів суду над Руденком і Тихим, можливості відвідати їх і в їхньому імені приготувати дальшу оборону.

В той самий день, коли Кларк вислав свій лист-апел до совєтських властей, його відвідав в ранішніх годинах д-р Андрій Зварун, голова Вашингтонського Комітету Гельсінкських Гарантій для України. В півторогодинний розмові вони обмінялися думками відносно реальних можливостей та практичних оборонних заходів Руденка і Тихого. Кларк цікавився багато подробицями Київської Гельсінкської Групи, найновіші інформації про процес в Дружківці та виступи представників Вашингтонського Комітету в Београді, про що його обширно інформували д-р Зварун.

Захоплювачі совєтського літака звільнивши закладників, здались поліції

Гельсінкі, Фінляндія. — Пресові агенції поінформували вранці 12-го липня ц. р., що захоплювачі совєтського літака „Ту-134”, звільнивши закладників, спочатку дітей і жінок, а після чоловіків, піддалися о год. 3.30 рано в руки фінляндської поліції, яка ввесь час держала літак під обсервацією, оточивши його поліційними автоматами. Останні три закладники, яких захоплювачі літака були залишили на покляді, втекли і їм не залишилося іншої альтернативи, як добровільно здатись в руки поліції. В повідомленні фінляндських чинників й далі нічого не задується про прізвища захоплювачів літака та їхню національність. Кореспонденти тільки здогадуються, що літак „ТУ-134” летів з Карелії до Ленінграду, а в повідомленні Ройтера говориться про „дві особи, які говорять по російськи”. Останнього вимоги захоплювачів літака було, що вони бажать передіти до Швеції, або іншої країни, крім Совєтського Союзу і Фінляндії, яка підписала з СССР договір про видачу

усіх „повітряних піратів”, які опиняться на її території. Покищо це терший випадок і тому не відомо, як поступить фінляндський уряд у випадку совєтських вітаків. В понеділок, 11-го липня, речник уряду Швеції заявив, що вітаків були б небажаними особами, але Норвегія натякала, що вона есентуально дозволила б на посадку совєтського літака. Фінляндській поліціїні урядові посадили підданих захоплювачів літака до іншої машини і відлетіли з ними у невідомому напрямку. Кореспондентів не допущено на місце випадку і вони мусили задовольнитись інформаціями поліційних речників. В інформації задується, що це вже другий випадок безрехоплення совєтського літака в цьому році. В травні успішно перелетів до Швеції 37-річний латвієць, який одержав там право політичного азилу. Тому урядові совєтської амбасаді в Стокгольмі заявляють тепер, що випадок з латвієм був захопотою для теперішніх захоплювачів літака.

ГЕН. ГРИГОРЕНКО ЗАКЛИКАЄ АМЕРИКАНСЬКИХ ТОВАРИШІВ ЗБРОЇ СТАТИ В ОБОРОНІ РУДЕНКА І ТИХОГО

Москва. — Агенство Ройтер інформує, що один з чоловіків совєтських дисидентів, ген. Петро Григоренко, звернувся з апелем до американських товаришів зброї з часів Другої світової війни, щоб вони жили всіх своїх впливів і домагались звільнення щогоріч засуджених двох членів київської Української Групи нагляд за виконанням Гельсінкської угоди, Миколи Руденка і Олексія Тихого. Ген. П. Григоренко заявив групі західних кореспондентів в Москві, що Микола Руденко, засуджений минулого тижня на 7 років ув'язнення і 5 років заслання за „антисовєтську агітацію”, тяжко терпить від поранення, якого він зазнав в часі Другої світової війни. „Рані Руденка були такі поважні, що в тяжких обставинах контабторів він не має жадних виглядів на вижиття”, — заявив ген. Григоренко. Звертаючись до американських ветеранів, генерал-дисидент заявив: „Ми були товаришами зброї у війні проти фашистів, будемо братами у боротьбі за людські права”. Ген. П. Григоренко закликає аме-

риканських ветеранів стати також в обороні другого члена української групи, Олексія Тихого, засудженого на 10 років ув'язнення і 5 років заслання. Обидва дисиденти мають відбувати кару в таборах з тяжким режимом. „Мій приятель Руденко — заявив Григоренко, — не поповнив жадного злочину, а судили його тільки за те, що створив групу, яка займалася публікацією фактів про порушення прав людини в СССР”. Як відомо, Гельсінкська група створилася в 1976 році в Москві, а потім поклали аналогічні групи в Україні, Грузії, Литві і у Вірменії. Понад 30 дисидентів, на чолі з академіком Андреем Сахаровим, в оремому зверненні виступили з протестом проти засуду Миколи Руденка і Олексія Тихого. Вони передусім ствердили, що цей процес був черговим глумом над правами людини. Спостерігачів, рідких і приятелів підсудних агентів КГБ викидали з залу розправи силою. У в'язницях перебувають ще інших 7 членів Гельсінкської групи, чекаючи на розправу.

Представники АБН інформують учасників конференції у Београді

(авб) У Београді відбувається підготівка конференції для перевірки виконання постанов Гельсінкської Угоди з 1975 р. Журнал „АБН-Кореспонденція” (Мюнхен-Дойдон), який протягом 28 років ширить правду про поневолену Україну та її національно-визвольну боротьбу, вислав на цю конференцію своїх кореспондентів в особах панни Галі Климук і П. Столяра, які одержали там повну акредитацію.

В п'ятницю, 17-го червня, відбулася для акредитованих кореспондентів прес-конференція, в якій головним промовцем був Кіра Григоров, голова югославської асамблеї. Після його доповіді панна Климук поставила такий запит: Чи Югославія була б готова заступатись за дві нації, які хоч членами ОН, то не є заступленими на Београдській конференції? Григоров попрахав її повторити запит, буцім то не розуміючи його. Тоді він відповів: „Думаю, що маєте на увазі Українську ССР і Білоруську ССР. Београдська конференція не має права міняти чи доповнювати учасників Гельсінкської конференції, а по-друге — це справа Совєтського Союзу!” Цією відповіддю закінчено прес-конференцію, але Галі Климук стала в центрі уваги великої частини журналістів. Обступили її журналісти з Італії, Іспанії, Японії, Ізраїлю та інші. Розпочалась цікава розмова, в якій наша кореспондентка розповідала про Україну та про сучасний тяжкий її стан. Лише один польський журналіст накидався на неї. Інші слухали з зацікавленням.

Зате японський журналіст став в її обороні.

В суботу, 18-го червня, кореспонденти АБН вели в Пресовому Центрі широку інформаційну акцію, роздаючи при цьому різну та численну літературу, вказуючи на розповсюдження та безперервний проти-колоніальний визвольний рух, якого ніколи російським поневолювачам не вдалося знизити. Ця акція продовжувалася в понеділок, 20-го червня.

В чергових днях кореспонденти „АБН-Кореспонденції” відвідали 11 амбасад, а саме: американську, англійську, канадську, ірландську, французьку, данську, італійську, ватиканську, шведську, фінляндську і голландську. Кожній національній делегації перебувала в своїй асаді, вони передали лірку найновіших матеріалів-документів з України, з яких виразно видно цілковитий брак національних і людських прав в Україні. Ці збірки включали: меморіал ОУН, список заарештованих в 1972-74 рр. українських діячів, листівки про Юрка Шухевича та Валентина Мороза, листівку про переслідувану Церкву в Україні, Слово В. Мороза на суді, мапа України, Меморіал Гельсінкської Групи з Києва і т. п.

Тому, що наради конференції відбуваються за закритими дверима і там вступ кореспондентам заборонений, треба було знаходити шляхи до різних делегацій, від яких можна б дістати інформації про педіт нарад. Такі зустрічі вдалося відбутись з делегатами кількох держав, зокрема польський журналіст накидався на неї. Інші слухали з зацікавленням.

Совєти запросили спостерігачів на маневри

Москва. — Ройтер інформує, що Совєтський Союз запросив військових спостерігачів з п'ятиох західно-європейських країн бути глядачами великих військових маневрів совєтської армії, які відбуватимуться у другій половині липня в Західній Україні. Совєтська пресова Агенція ТАСС повідомила, що запрошення від міністерства оборони СССР було вислане Західній Німеччині, Франції, Італії, Австрії і Швейцарії, як також Югославії і шістьом держа-

вам-сателітам. Гельсінкська угода, яка була підписана 35 державами в 1975 року, між іншим передбачає часті запрошення військових обсерваторів Гельсінкської Декларації. ТАСС не подає причини, чому якраз обрано названі країни, дві з яких є членами Північно-Атлантичного Пакту (НАТО). Приблизно 27,000 совєтських військовиків братимуть участь в маневрах, які проходять в околицях Луцька і Львова.

УЧАСНИКИ КУРСІВ УКРАЇНІСТИКИ ГАРВАРДСЬКОЇ ЛІТНЬОЇ ШКОЛИ

Кембрідж (ФКУ). — В цьому 1977-му році вже сьомий раз з черги відбувається в Гарвардському університеті атрактивна програма літніх курсів українистики. В попередніх шести роках 164 студентів і студенток скористало з цієї програми. Цьогорічні українські студії Гарвардської Літньої Школи вітаються найбільшою доєю участю студентства. 159 молодих людей (67 хлопців і 92 дівчат) беруть активну участь, готуючись до складення відповідних іспитів, в лекціях української мови, літератури та історії України, а крім цього майже два десятки осіб користає принагідно з української літньої програми Гарварду. Українську мову студіює — 91 осіб, літературу — 54, історію України — 121. На фото — учасники курсів українистики Літньої Школи Гарвардського університету в цьому 1977-му році.

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montague Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Телевізійна отрута

Недавно у Вашингтоні відбувся загальний синод Об'єднаної Церкви Христа, яка нараховує біля двох мільйонів членів. Учасники синоду схвалили ряд резолюцій, між ними одну, яка такує телевізійну індустрію за те, що у своїх програмах продовжує передавати непристойні сцени, надмірне насильство тощо. Синод заявив, що всі Церкви „мають обов'язок протестувати проти деструктивного впливу телебачення, зокрема проти програм, які нищать моральні цінності наших дітей”.

До цієї заяви синоду Об'єднаної Церкви Христа треба додати, що не тільки Церкви, а ціле суспільство, разом із самою телевізійною індустрією, мають обов'язок подбати, щоб телевізійні програми були змістові, відповідні не тільки для дорослих, але також для дітей і молоді.

Треба признати, що два роки тому Рада директорів Крайової Асоціації працівників радіо і телебачення проголосувала, щоб години від 7-ої до 9-ої вечора кожного дня були призначені на телевізійні програми „для цілої родини”. В тих частинах Америки, в яких існує так званий „центральної час”, програми „для цілої родини” повинні проходити від 6-ої до 8-ої вечора. Рада директорів теж вирішила, що якщо у будь-якій серії програм якась одна була б невідповідною для дітей чи молоді, то перед початком програми і вже під час її передачі мусить бути про це повідомлено. Такі перестороги мають бути включені також в усі реклами і оголошення на дану програму, чи то на телебаченні, чи в газетах і журналах.

Як бачимо, сама телевізійна індустрія була зробила крок в напрямі очищення телевізійних програм. Тоді багато коментаторів хвалили цю індустрію за те, що вона керується загальним добром громади, встановила „самоцензуру”.

Не можна не погодитися, що саме рішення Ради директорів Крайової Асоціації працівників радіо і телебачення було кроком вперед, але треба зразу відмітити, що це рішення не мало всіх сподіваних наслідків. Поперше, до цієї Асоціації належить тільки дві третини телевізійних станцій ЗСА, отже решта станцій не була і далі не є зобов'язана підтримувати цих директив Асоціації. Подруге, багато молоді дивиться на телевізійні програми навіть після 9-ої вечора, а в т. зв. „центральної часової зони”, то навіть багато дітей, а не тільки молоді, дивиться на телевізійну після 8-ої години, тобто вже після часу призначеного для програм „для цілої родини”. Потретье, часто трапляється, що батьки зайняті іншими справами, або несприятливі в хаті, не можуть перевірити, на які програми дивляться їхні діти. Четверте, навіть під час „родинних годин” телевізійні станції надто часто передають невідповідні для молоді і дітей програми, не попередивши про їхній зміст.

Отже, рішення Ради директорів Крайової Асоціації працівників радіо і телебачення щодо годин для „родинних програм” — в дійсності не принесло сподіваних наслідків. Не заперечуючи, що це рішення є „кроком вперед”, Рада директорів згаданої Асоціації повинна подбати, щоб з усіх програм дня, а не тільки з тих, які показуються протягом двох вечірніх годин, були виключені непристойні сцени і надмірне насильство. Рада повинна теж прикласти всіх зусиль, щоб членами Крайової Асоціації працівників радіо і телебачення стали всі телевізійні станції в ЗСА. Телебачення має дуже великий вплив на моральний розвиток дітей і молоді, цих майбутніх провідників країни, і тому телевізійні програми повинні бути конструктивними, а не деморалізуючим фактором у житті цих молодих громадян Америки.

Однак, якщо сама телевізійна індустрія добровільно не поробить з цих цілей очищення телевізійних програм, то може навіть її вичистити це бізнесовий світ. Протягом останніх кількох місяців можна завважити досить відрід, вище, що самі корпорації, продукти яких рекламують на телебаченні, почали відмовлятися від спонсорування програм, які на їхню думку містять непристойні сцени насильства чи порнографії. Тепер телевізійні сітки відчувають такий натиск, який вони найкраще розуміють — натиск на їхню кишеню. Треба надіятися, що бізнесовий світ продовжуватиме що корисну акцію для припинення безвідповідальності телевізійної отрути.

М. Данилишин

НОВІ ЗДОБУТКИ УКРАЇНЦІВ В АРГЕНТИНІ

Українська спільнота

провінції Місіонес в Аргентині займає почесне місце в історії нашого поселення, яке започатковує місто Апостолес, що досі являється головним осередком українських скупчень в Місіонесі, — але передове місце швидкого розвою та економічного зросту займає місто Обера, де українська громада під проводом свого пароха о. Ореста Карп'юка, ЧСВВ, своїми успішними заходами вибивається на перше місце, що як окрема одиниця приписується ритмом розбудовується і відповідними та вагітними побудовами наявно значить слід своєї успішної діяльності, створюючи в тому місті окрему і великих розмірів українську ділянку, що розмірами і виглядом заслуговує на перше місце та може бути прикладом для інших місцевостей гідним до його наслідування.

Місто Обера — столиця гір

Провінцію Місіонес перетинає невисоке пасмо гір, що своїм виглядом дуже подібне до наших незабутних Карпат, і власне десь на приблизній середині цього гірського пасма, на кількох його горбах, знаходиться місто Обера, що має окрему і питому йому назву „Столиця гір”. Воно замітно тим, що надто скорим ритмом розбудовується і вже тепер нараховує понад 30 тисяч мешканців та творить головний вузол комунікацій і торгівлі цілої цієї околиці, яка рівнож динамічно розбудовується та населенням і економічними надбаннями постійно і приростає зростає.

Місто Обера розположене в гористій частині Місіонес і знаходиться на віддалі 1.240 кілометрів від Буенос-Айреса, 101 км. від столиці міста Посадас, 110 км. від піонера українського поселення міста Апостолес та 65 км. від сусіднього міста Леандро Алем, округа якого замітно на плантаціях тутоту та „тунгу” як також деревного промислу, ба і там є багато лісів і тепер також „форестальних” плантацій для продукції целюлози та паперу.

В Алем парохом є о. Данило Новак, який викинуто там побудову церкви, яку він особисто розмалював, бо о. Данило також майстер і скульптор, який вже виконав кілька церковних фігур у цих місцевостях. Він успішно розбудовує парафію своїх колоній, які розкинені по „вершинах”, одна з яких має назву Галицька поляна (Пікада Галицька), де є гарна церква, побудована дійсно на лісовій поляні, що зображує прекрасну панораму гірського краєвиду.

Українська ділянка

Опинившись в оточенні динамічного розбудову цієї місцевості, о. Орест Карп'юк ЧСВВ почав організовувати нову українську ділянку, яка вже має великі успіхи. Заходами пароха пошастило набутти в тій місцевості обширну площу, яка має вигляд великого парку, в різних частинах якої ростуть монументальні забудовані української ділянки, яка вже тепер має вигляд, що в недалекій будучині займе передове місце серед українських скупчень в Місіонесі.

Вже при їзді в цю ділянку впадає ввіч школи Сестер Катежиток, бо це величавий, триповерховий будинок, забезпечений першокласними устаткуваннями для навчання, включно з належно спорудженою каплицею для Сестер та для всієї шкільної дітвори. На віддалі яких 100 метрів є окремо побудована, коло 15 метрів висока вежа, на якій споруджено великий збірник води, бо це гора і вода на гору не виліє, а треба її помпувати, отже краще мусить бути відповідні спорудження, як помпа, водопровід та збірник, щоб забезпечити водою всіх мешканців цієї ділянки. Далше в глибині цього парку знаходиться величезний розмірів монастир, що має вигляд букви „П”, одне крило якого займає належно устаткована каплиця, що в ній аж до закінчення церкви відбуваються всі відправи, як рівнож є там помешкання о. Ореста Карп'юка ЧСВВ, о. Миколи Гембарського ЧСВВ та о. Христофора Хомина, ЧСВВ, які там перебувають. Отці Хомина і Гембарський обслуговують 12 доволішніх українських колоній, а о. Орест займається парафією і, головне, побудовою нової церкви. Друге крило монастиря ще будовується і там буде приміщення для старших віком Отців Василіян, які з уваги на вік уже не можуть виконувати душпастирських обов'язків. У фронтальній частині цього дому, що тепер остаточно викинується, буде канцелярія нової парафії та належно впорядковані бібліотека і архів Василіанської провінції.

Знову в іншій бік, на віддалі яких 100 метрів, будуватиметься велика церква, а на завершення буде ще збудований пам'ятник Тарасові Шевченкові.

Величавий український собор

У ще іншій частині згаданого парку, на великій площі, яка займає цілий квартал, будуватиметься величавою церквою, що матиме овалний вигляд з одною великою куполою, подібного виглядом до українсь-

Роман С. Голят.

ПОЛЯКИ ПРО УКРАЇНУ

На обгортку другого тому „Нарису з історії України” Лешек Подгорський дав портрет Тараса Шевченка. Цей том, як і перший, має ряд ілюстрацій, як: пам'ятник Шевченку, вид Києва з 1837 р., вид Львова, хата Лесі Українки й драматурга Івана Тобілевича та ін.

Вій частині автор навітлює події в Україні від т. зв. „унії” Хмельницького з Московією, тобто від Переяславської угоди з 1654-го року, до 1947-го року, дати ліквідації дії УПА на Закарпатті.

Поділ України між Польщею і Росією перекреслив надії українського народу на єдність країни і викликав глибоке невдоволення серед народних і козацьких мас. Почалися спорадичні козацькі й селянські бунти й повстання, стримати яких не зміг навіть сам гетьман Іван Мазепа, який записався в історії України досить особливо.

„Мазепа походив зі шляхетської родини Колонішських, які осіли в Київському воєвідстві. Учився в Києві і колеги зусілів у Варшаві. Був пажем на дворі Яна Казимира і на кошт короля вислано його на студії за кордон. По поверненні до краю Мазепа вступив до Запорозького війська й як сотник надвірної сторожі служив під командою Петра Дорошенка. Після осунення Самійловича (1678 р.) Мазепа став гетьманом, бував отримав з рук царя. Завдяки Петрові І, він став одним з найбагатших землевласників у царській імперії, бувши власником 120 тисяч підданих селян. Він репресував сепаратистичні тенденції козацької старшини й стремився до єдності обидвох частин України під свою владу” (стор. 18).

На початку війни зі шведами Мазепа допомагав

кої катедри у Філадельфії. Приблизні розміри цієї нової нашої святині є: довжина головної нави 35 метрів, ширина 25 метрів і висота середньої бані внутрішнього маю 25 метрів. План цієї церкви виконав архітект Кискевич і її бетонні колонами та металеві „кабриди” копули вже збудовані. Будова буде скоро завершена.

Слід зазначити, що на 40 існуючих українських церков в Аргентині новозбудована церква в Обері буде унікалом не лише розмірами, але головне виглядом своєї овалної системи з одною банею дійсно візантійського стилю, що справді буде нашою найкращою святинею серед українських громад в Аргентині.

цареві. Козаки воювали на Білорусі і обороняли Львів. Коли з причин невдач царських військ шведи загрожували Україні, тоді Мазепа звернувся до царя про поміч. Він дістав відповідь: „Не можу тобі дати не тільки тисячу, але навіть десять людей. Боронися сам, як можеш”. Тоді гетьман зайняв діаметрально протилежне становище. 1705 р. він уклав тайний договір з Карлом XII.

Бій під Полтавою перекреслив пляни Мазепи. Козацькі й шведські війська були розбиті в столиці Мазепи москалі спалили дощенту. Мазепа в кілька місяців після битви помер в Бендерах над Дністром, а провід над козаками перебрав Пилип Орлик, який в 1711 р. спровокував російсько-турецьку війну. Автор зараховує Мазепу до „зрадників”, мабуть під впливом російсько-комуністичної історіографії.

Коштом козацької крові, царат здобув доступ до Чорного моря.

Царя Катерина II в 1764 р. видала маніфест, яким остаточно ліквідувала уряд українського гетьмана. Вона скасувала дотогочасну козацьку територіальну організацію і на місце полків завела російські намісництва. На мапі поданої української землі під кінець XVII ст., й землі зайняті Росією 1667 р. і терени під турецьким пануванням в 1672 р.

Від кінця XVIII ст. почалася систематична русифікація України, яка проявлялася не тільки в закладанні російських шкіл, але передусім в консеквентному оминанні назви України, український, заступаючи їх термінами Малоросія і малоросійський. Автор пише, що не зважаючи на строгий московський режим, на підлегліх цареві теренах розпочався процес формування новітнього українського народу.

Не краща доля зустрінулася українській нарічці і на теренах Польщі. І тут на протязі XVIII ст. проходив процес формування новітнього українського народу. Український наріччя в границях Річи Посполитої був позбавлений власної пануючої верстви, не мав власної держави, преси, адміністрації, шкільництва та науково-культурних установ. Місцева шляхта була вже давно спольонізована, а український наріччя був властиво селянським народом.

(Продовження буде)

ZARYS DZIEJÓW UKRAINY. Tom II. Leszek Podgórecki. Książka i Wiedza. Warszawa 1976. 338 сторінок.

Б. Олександрів

ПРО „ЛЕГКОВАЖЕННЯ ЛІТЕРАТУРИ”

З приємністю прочитав у „Свободі” статтю-доповідь моєї давньої знайомої п. Марти Тарнавської. Різниці в погляді на заторкнуту проблему в нас немає, однак п. Марта, як мені здається, є песимістична оптимістка, а я оптимістичний песиміст. Різниця в цих поняттях та, що п. Марта, перечисливши всі темні сторони проблеми, наприкінці висловлює, хоч і не дуже певно, віру в можливість оживлення літературного життя на еміграції. Я ж, натомість, ніякої віри в таке оживлення не маю, але думаю, що в загальному стані нашої літератури на еміграції не є безнадійний, принаймні ще на 10—15 років. А далі — може щось непереможне статися, напр. розвал російської імперії, або в гіршому, але позитивному для еміграційної літератури варіанті — прилив нової хвилі еміграції з України, яка підсилить наші літературні кадри так, як російські емігранти — дисиденти підсилюють тепер еміграційну російську літературу. Однак, основна думка М. Тарнавської, а саме факт легковаження літератури на еміграції — незаперечна, і на це можна було б навести навіть ще більше прикладів, ніж це зроблено у статті.

Оптимістичним песимістом я є ще й тому, що не сподіваючись ніколи продажу своїх книжок у значній кількості, я друкував їх невеличкими накладками — 500 або менше примірників — а вони розходилися, даючи підставу моєму обережному оптимізмові. Треба сказати, що в цій справі дуже допомагали деякі з моїх прихильників, які з власної ініціативи продавали моїх книжок більше, ніж усі книгарні разом узяті. Також багато книжок купляли ті, що приходили на мої авторські вечори. Мені здається, що читачів української книжки в нас не бракує. Маю на увазі людей середнього і старшого покоління; молоді, за незначними винятками, українських книжок не читає.

Хоч Симиренків, Чикаленків та ім подібних меценатів української видавничої справи в нас на еміграції немає, то все ж дві книжки гуморесок були видані коштом прихильників моєї творчості, які (увати собі!), зголосилися самі! Я відпочував їх від публікування цих книжок великим, як на еміграційний ринок, накладом 5,000 прим. кожна, але в них були якісь свої калькуляції і, мабуть, вони не дуже потерпіли фінансово, бо книжки в основному розійшлися. Шодо поезії, то тут я не робив ніяких ілюзій і належав до таких — уживаючи окреслення п. Марти — „дурнів”, що

видавали їх власним коштом, не особливо сподіваючись на зворот укладених грошей. Все ж таки лешо повернулося... А нагорода на 4-му літературному конкурсі ім. Ів. Франка в Чикаго дала мені змогу частинно оплатити кошти друку чергової книжки. Хочу тут зазначити, що я ніколи не живив поширення на еміграції методи висилання своїх книжок на всі можливі адреси з пропозицією купити книжку, або повернути її висилання. Хоч цей метод силування неохочого покупця і приносить комусь якісь наслідки, то все ж мені він видається несприятливим.

Стаття п. Марти Тарнавської і слухна, і вчасна. Пропозиції, висловлені в ній, безперечно заслуговують на увагу. Ймовірно ця стаття виклике якийсь обмін думок у формі листів до „Свободи” чи до авторки, але чи змінить це щось у сумному стані речей, у тому, що окреслюється „легковаження літератури”? Напевно ні. Є в нас на еміграції замочні, а то й зовсім багаті люди. Чимало з них жертвують значні суми на прерізні цілі. Не можна сказати, що наші люди не жертвували навіть ті люди, яких ледве чи можна назвати багатими. Але літературні справи, як такі, журять їх дуже мало. Ім зовсім вистачає з року в рік їти знайомою, впертою дорогою відзнак Шевченківських або Франківських роковин, побудувати тут чи там пам'ятник комусь із наших уже визнаних класиків (зробивши з цього, певно, політичну подію) — як там справи з сьогоденним літературним процесом на еміграції — ім зовсім байдуже. Через це в нас немає і напевно не буде еміграційних Симиренків, Чикаленків, Милорадовичів чи кого там ще — кого згадав або й не згадав у своїй статті п. Марта Тарнавська.

Але, може, я помиляюся? Може люди не достатньо обізнані з ситуацією на літературному фронті, може їм треба пояснити справу й легковаження змінитися увагою?

Що ж перевіримо. Ось у мене вже два роки лежить готова до друку збірка вибраних і нових поезій. Приблизно 300 стор. друку. Треба приблизно \$3,000 — 4,000, щоб її видати. Такої суми в мене немає, і ледве чи буде в ближньому майбутньому. Меценати української літератури на еміграції — де ви? Еміграційні Симиренки й Чикаленки, відвізайте! Моя адреса: 40 Brentwood Rd. N., Toronto, Ont., Canada.

Побачимо...

(Продовження буде)

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Ярослав Стасик

НА КОНВЕНЦІЇ АВТОМОБІЛЕВИХ РОБІТНИКІВ

(2)

На четвертій плянується отримати дозвіл, щоб наша репрезентація привітала новообраного президента юні. Було потрібно найменше чотири жінки в українських одягах та двох чоловіків. При тому зазначу, що від нашої постави назовні багато залежатиме успіх української справи. Вив'язалася коротка дискусія і вікіні мене заперили, що все буде зроблене. Впевнений, що буду мати таку піддержку з боку української громади, повертаюся на конвенційну залу. Зустрічі й переговори — переговори й зустрічі і так до закриття першого дня сесії. Вікіні зателефонував до д-ра Квітковського в Детройті, бо ми домовилися, що даватимуть звіт з кожної проблемної праці. Д-р Квітковський, вислухавши звіт, тишиться та схвалює все досі зроблене, бажаючи дальших успіхів.

Втомлений вертаюся до свого помешкання. Увечері знову зустрічі. Не минаю нікого. О восьмій годині маю зустріч з паном Медведом та інформую його, що все пророблено та що ще є в пляні. Показую йому резолюційну книжку, де на сторінці 302-й є поміщена українська резолюція, видвинута локалем 160, а підтримана локалем 212 та найбільшим в цілому світі локалем 600. Пояснюю йому, що замало локалів підтримало нашу резолюцію, тому буде дуже важко її просунути. Пан Медвідь запитує мене, в якому локалі працює п. А. Татомар. Відповідаю, що в 731 та що з делегатами цього локалю має зустріч, де запитував, чому вони не поперли резолюцію, бо п. О. Татомар запевняв мене, що локаль

поборив усі формальності, потрібні до підтримки нашої резолюції. На запит делегата цього локалю не вміли мені відповісти. Тоді запитав чи підтримуватимуть нашу резолюцію. Запевняли, що так. Пан Медвідь спішиться, щоб полагодити з прибуттям людей на завтрашній день, при чому інформую мене, що його повідомили з Централі УКАА, що у вівторок в обідню пору має прийти від Централі УКАА. Роман Крупка. Він знайомий мені зі з'їзду ОДВУ. Пан Медвідь запитує мене хто це все фінансує? Кажу правду, що до цього часу тільки д-р Квітковський і сам я особисто все фінансуємо. Сподіюся, що УКАА в дечому допоможе. Пан Медвідь з дива не може вийти, що ми два фінансуємо всю цю акцію. Стискає-мосьби руки до завтрашнього дня. Пан Медвідь пішов, щоб полагодити з людьми, а я знову на другу зустріч з американцями, щоб все проаналізувати та як діяти далі. Перетомлений їду спати, але сон не береться, всілякі думки не дають заснути і так передермав до ранку.

В понеділок відкриття сесії о год. 10:30, а люди мають прийти о 8-й. Автобуси ще не ходять, тому беру таксіку. Коло репрезентаційного стола чекають на мене п. Брикнер та ще два панове, прізвищ яких не знаю, за що вибачаюся, бо один з цих панів вложив багато праці. Привізели літературу. Говорю, щоб відозвав УКАА роздати перед кожним делегатом, а геліснийкий домовлення розкидати ще четверте крісло. Я сам розкидаю всю літературу на трибуні, де є більше чим 200 крісел та пресклуб. Закінчивши з цим, їду допомагати, розкидати по столах, який кінець немає. Дійшовши до половини виявилось, що забракло відозв від УКАА. Говорю, що не може забракнути, бо мене запевняли, що виславо п'ять тисяч примірників. Ніхто про це не знає. Сходимося коло нашого стола, коло якого зустріли п. Медведя. Запитую, де решта відозв. Пан Медвідь нічого про це не знає. Думаю, що тут не в порядку, чому мене повідомляли, що виславо п'ять тисяч примірників, коли б знав, що є тільки дві тисячі, то міг би ще вчора приготувати більше копій. Але на нарікання нема часу. Пан Медвідь вибирається надрукувати додаткових дві тисячі, які шойно розкинетесь завтра. В тому часі пріждже о. Галик, який зразу все оживив. Приїжджає п. Мельник, який накриває українськими скатертями столи, та прикрашає їх українськими

мистецькими творами. Столи зразу набрали іншого вигляду та смаку. На столах порозкладав усяку літературу та знімки українських політ'язнів, які отримав від голови комітету над політичними в'язнями п. М. Заричко в Детройті. Цілу ініціативу коло стола перебирає о. Галик. Він роджений в українській Пеннісильванії, володіє добре українською мовою. Людина чини. Таких духовників нам потрібно якнайбільше. Він нікого не пропускає, зі всіма говорить та закликає підписувати петиції, при чому роздає інформативну літературу. Я не можу дозволити собі довше бути при столі. Говорю п. Мельник, що кожної пів години приходитиму до стола, якщо хтось з американців шукатиме мене, то приблизно знайте, коли я буду.

Мої американські приятелі не дармують. Вони мають призначення приводити до стола провідників юні та робити знімки, інформувати і тому подібне... Найкраще в тому вив'язувався найбільший мій приятель Кен Візінський, який не менше за мене переживав, щоб щось зробити для української справи. Знаючи, що я хворію на серце, у Візінського мені улегшувати та мене заспокоювати. Так Візінський та інші друзі притягнули до стола майже всіх провідників юні. Візінський привів майора Детройту, який поробив знімки, підписав петицію Мейор Юнг не відходить від стола доки мене не зустрінувши. Вперше віч-на-віч мені прийшлося зустрінутися з мейором Детройту Юнгом (мурном) і мій потиснули собі руки. Я подякував йому за відвідини українського репрезентаційного стола, а мейор погратулював мені за корисну роботу. У міжчасі з моїми приятелями їдемо до діючого президента Юні Вудкока, щоб відбитися прийняття української репрезентації. Президент Вудкок дав згоду та доручив своєму заступникові Блюстонові, щоб що справу полагодив. Пан Блюстон запитує як велика буде репрезентація. Пояснюю, що приблизно так, як було тому три роки. Пан Блюстон про це знає, бо полагоджував цю справу минулого разу та багато мені допоміг. Говорить нам, що прийняття репрезентації відбувається в четвер уже обраним новим Президентом. Про час дасть знати в середу.

З полетіною відіхав і думаю собі, що до цього часу тільки успіхи. З більшим гуртком друзів їдемо на нараду. Запитую Пітта Келлі, що він зробив би в справі

телебачення та преси. Келлі пропонує мені зміст повідомлення про відбуття пресової конференції. Пояснюю, що таку конференцію найкраще відбуту у вівторок, годину перед прибуттям президента Картера, мотивуючи це тим, що в цей день прибуде найбільше кореспондентів та телевізійних камер. Цього не перече, бо мало з цим обзайомлений. Пізніше виявилось, що цей час був найбільшою нашою помилкою. Встановили плян такої пресової конференції. Зранку сходимося о восьмій годині. Запевняю своїх приятелів, що демонструючи українців прийде коло 20 - 30 з відповідними транспарантами та національною групою. Так мене заперили в неділю на зустріч та по телефону. Піт Келлі передав зміст запрошення п. Медведя, який мав порозімати телеграми до місцевої преси та телевізії, а я власноручно в пресовому клубові пороздавав всім кореспондентам та одне повідомлення приливів на інформативний дощ.

Чуюся перемучений, ледве на ногах тримаюся. Через цілоденне зайняття я в устах нічого не мав і голоду ніякого не відчував. Телефоную до д-ра Квітковського. Інформую про все, що зроблено і які пляни маю на завтра. Вперше закладаюся сумніви, чи відповідний час вибрано на пресову конференцію. Д-р Квітковський висловлює думку, що така гучна справа, як приїзд президента Картера заглушить наш плян. В думці признаю йому рацію, але вже запізно змінити, бо все пущено в рух. З огірченням вертаюся до кімнати. Мій телефон ший ввечір в русі. Телефонують до мене, телефоную я. Пізнюю вечора, довідаюся, що з транспарантами буде зле, бо мало зроблено. Мої друзі приходять, щоб піти на вечерю. Відмовляюся, бо зовсім не відчуваю голоду. Беруть силою. Стараюся лягти скорше спати, щоб набратися своєї сили, але сон не береться. Всілякі сумніви лезуть у голову. Вставши зранку, я чувся ще більше перетомлений.

З діяльності „Просвіти” в Аргентині

Буенос Айрес. — В неділю 29-го травня ц. р. в „Домі Просвіти” відбулися Річні Загальні Збори цієї найстаршої в Аргентині української організації, яка має за собою 53 роки плідної роботи в розбудові організаційного життя поодиноких наших громадян. Загально нараховує вона 18 філій в різних місцевостях нашого поселення, з яких 12 є чинні в провінції Буенос Айресу та враз з автономними організаціями як Спілка Української Молоді (СУМ) та Об'єднання Жінок Просвіти (ОЖП) проявляють під кожним оглядом продуктивну діяльність для скріплення релігійно-громадського життя поодиноких наших скупчень у різних місцевостях нашого поселення.

Знову орган „Просвіти” — тиждень „Українське Слово” вступає тепер в 50-й рік своєї пресової служби та, не зважаючи на погрозливі економічні відносини та інфляцію, гідно служить потребам нашої спільноти, та своєю може й скромною але послідовною акцією захищає права наших Помісних Церков, як рівно з належною відданістю обстоює самостійницькі права нашої поневоленої, але нескореної Батьківщини.

Збори відбулися при численній участі членства та делегатів філій і мали вони вповні речей та конструктивний характер. Ними проводила Президія, в якій обов'язки голови виконував Осип Галатюк, а секретарювали Іван Жибак та д-р Ярема Таврицький. Після переведення вступних формальностей подано широкі звіти з діяльності, які вповні одобрено. Особливо задоволено річний баланс Т-ва за минулий рік, оборот якого вніс в 13,054.641.00 пезів. В додаткових звітах внясно, що як Центральна та її поодинокі філії, а навіть Адміністрація Українського Слова не мають боргів, але всі вони потребують послідовної підтримки всього членства, щоб успішно протиставитися усім наслідкам економічної скрути, яка відчувається на всіх відтинках нашої громадської служби.

Для заочаткування цієї акції внісено постанову піднести членську вкладку до висоти 200 пезів місячно, що зобов'язує все членство централі та філій.

М. Вировий

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Український Культурний Центр в Гантері, Н. Й.

при церкві св. Івана Хрестителя

Подасмо до ласкавого відома, що в суботу, 16-го липня 1977 року в граді

о год. 7:30 веч. — Проф. д-р ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ буде мати доповідь з музичними прикладами на тему „Шевченко і музика”
О год. 8:30 веч. відбуватиметься ЛІТНІЙ КОНЦЕРТ на якому виступить сопрано МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЙЧУК (солістка Міської опери в Нью Йорку), при аккомпанюванні композитора ІГОРА СОНЕВИЦЬКОГО, з участю фейлетоніста ІВАНА КЕРНИЦЬКОГО-ІКЕРА.

Просить до численної участі — ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

ПРОЩА ДО РИМУ

ПРОДОВЖЕНА ДО 14 ДНІВ

Крайова Управа Товариства за Патріархальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви організує

14-ДЕННУ ПРОЩУ ДО РИМУ

в часі від 28-го вересня до 12-го жовтня 1977 р.

• Літак (джет) Аліатія 747 відлетить з летища Кеннеді в Нью Йорку в середу, 28-го вересня, веч. Кошти подорожі в обидві сторони 398.00 доларів.

• Просимо зголошуватися негайно з огляду на невелике число вільних місць, на адреси: Kobasniuk Travel, Inc. 157 Second Avenue New York, N.Y. 10003 Phone: (212) 254-8779

• Враз із зголошенням просимо надіслати задаток дол. 100.00 (або повну суму дол. 398.00) чеком (M.O.) виписаним на KOBASNIUK TRAVEL, INC.
• Зголошення приймається до 25-го липня ц. р. і до того ж дня треба вилатити кошти квитка повністю. Потрібно мати важкий паспорт.
• Кошти побуту в Римі (в пансіоні) денно ок. 10.00 дол.
• Повідомляємо про щому, що в рамках нашої Прощі до Риму, — організуємо поїздки з Риму до Фатіми. Кошти цієї поїздки в часі 7-го до 10-го жовтня: літаком до Лісбони, автобусом до Фатіми, готель і харч та з поворотом до Риму — внісуть около дол. 290.00.
• Додаткова поїздка до Фатіми не зобов'язує всіх прочан до Риму.

Візьміть масову участь в Ювілейних Святкуваннях Патріарха Йосифа в Римі.

КРАЙОВА УПРАВА

Українська філателістична виставка у Відні здобула велику популярність

Відень (СУФА). — Своєю першою філателістичною виставкою в ювілейному році (СУФА засновано в 1967 р.) „Союз Українських Філателістів Австрії” відбув 19 травня 1977 р. на Західній Залізничній Станції Відня з нагоди відвіду 13-го „Зонненцугу” (поїзд сонця), що цього року майже 400 інвалідів різного віку під час чотирьох днів возив через австрійські провінції і сусідні країни: Італію, Швейцарію, Ліхтенштайн і Західну Німеччину. Відкриття виставки відбулося в святочній формі: співав вокально-інструментальний ансамбль хорватів з австрійської провінції Бургенланд. Президент харитативної організації „Зонненцуг”, радник Ерік Енгель, подякував СУФА за те, що вже другий раз вдалося зорганізувати таку філателістичну виставку, яка принесла організації „Зонненцугу” ще більшої популярності. Радник Енгель висловив прохання, що б така філателістична акція СУФА була повторена й при відвіду 14-го „Зонненцугу” в 1978 р. Голова СУФА, ред. Борис Ямиський, підкреслив, що чистий прихід з продажу офіційних листівок самозрозуміло призначений на харитативну ціль „Зонненцугу”.

Папа зустрінувся з Вальдгаймом

Рим, Італія. — Папа Павло VI зустрінувся в суботу, 9-го липня ц. р., з генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй Куртом Вальдгаймом і розмовляв з ним одну годину про справи Близького Сходу, інтересуючись поглядом на конфлікт між Ізраїлем і його арабськими сусідами та найбільшою поїзкою нового ізраїльського прем'єра Менахема Бегіна до Вашингтону.

Після розмов з Папою, Вальдгайм заявив кореспондентам, що він інформуватиме Голову Католицької Церкви про розвиток подій на Близькому Сході після того, як він зустріне-ть-ся з прем'єром Бегіном

Ліберальні демократи задержали перевагу в японському парламенті

Токіо, Японія. — Пресові агентства інформують, що партія Ліберальних Демократів, яка, спільно з іншими малими партіями, керувала успішно країною на протязі 22-ох років, задержала контроль в парламенті згідно з останніми вислідами парламентних виборів, які відбулися в Японії в неділю, 10-го липня ц. р. Але, як було передбачено, лідери Ліберально-Демократичної партії мусили знову шукати коаліції і піддержки в консервативних і незалежних парламентаристів, які піддержували цю партію льо-ально в минулому. Урядову партію очолює тепер Такео Фокуда, теперішній прем'єр в японському уряді. Коли парламент зійдеться на свою формальну сесію при кінці серпня, розподіл голосів в парламенті виглядатиме приблизно так: Ліберальні Демократи матимуть 127 місць, на усіх 252, соціалісти 56, Коміто (релігійна партія, яка орієнтується на будицьку віру) — 28, комуністи — 16, соціал-демократи — 11, новий ліберальний клуб — 4, Ліга Соціалістичних Громадян — 1 і незалежні 7 місць.

Перша стрілецька могила в Канаді

Після 1-ої світової війни і Визвольних Змагань на галицькій землі прийнявся гідний та достойний, національно-релігійний звичай, що майже всі наші села, за ініціативою кол. воєнків Української Галицької Армії, почали сипати стрілецькі могили з дубовими хрестами і в часі Зелених Свят щороку відбувалися біля них врочисті панахиди в пам'ять і честь Поляглих Героїв за Волю України.

Польська окупаційна влада не тільки робила різні перешкоди в цих Св'ятах та карала навіть тюремно священиків за їхні патріотичні промови, але зі звірською злобою розкидала такі стрілецькі могили і викидала з них кости поляглих воєнків, як це було з стрілецькими могилами на горі Лисоні біля Бережан.

Цей традиційний, національний і релігійний звичай перенісся з Рідного Краю і до Канади. Така перша стрілецька могила в Канаді заіснувала у Вінніпегу в 1936р. Коротка історія її така: приїхавши до Канади в 1930 року, я від перших днів свого постійного перебування у Вінніпегу думав про висипання такої стрілецької могили і що справу підніс в розмовах з парохом церкви св. Володимира і Ольги з о. М. Міроном Кривуцьким (кол. капелян УГА, який живе тепер в Мондері) і з парохом церкви св. Покрови о. Ів. Голубковим. Згадані парохі цілковито похвалили цей мій задум, але з браку відповідного місця цей плян поки що не здійснено.

Шойно за душіастиства о. д-ра В. Кушніра, кол. чл. української військової місії в Італії для австрійських полонених, ця благородна ціль могла бути здійснена 1936 року. Новий парох був теж за висипанням такої стрілецької могили та за урочисту відправу Панахиди за наших Героїв у Зелених Св'ятах, як це було в Рідному Краю.

На однім церговім сьоряд засіданню церковний з'їзд (М. Бойчук, Ів. Кравчук, Мих. Троян і кол. СС Павло Курієвич) одностайно рішили відступити безплатно відповідне місце на цвинтарі „Св'ятих” під таку першу стрілецьку могилу.

Дня 12-го травня 1936 року вибрався о. д-р В. Кушнір, о. П. Божик, Яків Майданік і я, як тодішній голова Т-ва кол. воєнків УГА на цвинтар і після ділової наради рішено висипати таку могилу на самому фронті в рівні лінії з кам'яним цвинтарним пам'ятником, лицем до головного шляху.

Почалася енергійна підготовка до праці. Бувши воєнк УГА як члени церкви св. Володимира і Ольги радо зголосилися до роботи і працювали по кілька днів на день, щоб утримати і закріпити таку символічною стрілецькою могилою пам'ять своїх поляглих за Волю України побратимів.

Сипання такої стрілецької могили, першої на вільній канадській землі тривало майже тиждень, біля якої працювали 20 бувших

Вийшла з друку книжка „Українські купці і промисловці в Західній Україні, 1920-1945 рр.”

Під час відвідин в „Свободі”. На фото (зліва): пп. Мирослав Бігус і Петро Яцик і ред. Василь Тершаковець.

Джерзі Сіті (В. Т-сь). — Вертаючись з Крайового З'їзду-Зустрічі Українських Купців, Підприємців і Промисловців в Америці, який проходив на оселі УРС-Союзу „Верховина” від 25-го до 27-го червня, до Головної Канцелярії УНС-Союзу і редакції „Свободи” завітала пп. Петро Яцик і Мирослав Бігус, які на згаданому З'їзді репрезентували Федерацію Підприємців і Професіоналістів Канади, як теж Клуб Українських Професіоналістів і Підприємців Торонто.

У розмові з редакторами „Свободи” канадські гості поінформували, що на З'їзді на „Верховині” відбулося вручення першого примірника нововиданої книжки „Українські купці і промисловці в Західній Україні, 1920-1945” її авторів інж. Володимирів Т. Несторовичеві. Книжку видали спільними силами україн-

ські підприємці Канади і ЗСА, а головою Видавничого комітету був саме п. Мирослав Бігус. Пп. Яцик і Бігус передали „Свободі” рецензійний примірник цієї вартісної книги.

Петро Яцик і Мирослав Бігус — це не тільки видатні підприємці Торонто та діячі різних українських професійних товариств на терені Канади, але також активні учасники організацій, які підтримують різні наші наукові установи. Пп. Бігус і Яцик є членами Протекторату Української Енциклопедії (Сарсель), що його очолює Євген Борис з Торонто. Петро Яцик є головою Канадського Комітету Фонду Катедри Українознавства в Гарвардському університеті. А Мирослав Бігус є членом цього Комітету. Крім того, п. Яцик є членом Фонду Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні.

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої Стрианики

бл. п. Мелані Слиз

складасмо 100.00 доларів

на дитячий Інститут св. Ольги

в Прудентополі, Парана, Бразилія.

Дарія САМОТУЛКА

Ярослава ПАНЧУК

Марія ФІШЕР

Антін і Володимир СЛИЖІ

з родинами

Зі смутком повідомляємо Товаришів Зброї і Громадянство, що дня 26-го червня 1977 року, помер у Філадельфії, Па., на 59-му році життя, після важкої недуги, старшина 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії

сл. п. інж.

ВАСИЛЬ ЗАБРОЦЬКИЙ

Покійний був колишнім головою Крайової Управи Братства кол. Воєнків 1 УД УНА в ЗСА і Станції у Філадельфії, та довголітнім членом братських керівних органів.

ПАНАХИДА була відслужена в середу, 29-го червня 1977 року.

ПОХОРОН відбувся в четвер, 30-го червня 1977 р. в церкві св. Миколая, а описля на українському католицькому кладовищі у Факс Чейсі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ! БРАТСТВО КОЛ. ВОЄНКІВ 1 УД УНА в ЗСА СТАНІЦІЯ у ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Замість квітів на свіжу могилу нашого Приятеля

бл. п. Тита Дем'янука

складасмо 50.00 доларів

на Українську Медично-Харитативну Службу в Мюнхені. Антін, Дарія і Роксолана ТИМКЕВИЧ Ольга і Степан ПАРУБЧАК Любомира і Дмитро ПАРУБЧАК

Дмитро Микитюк, кол. хор. УГА

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНС-Союзу!

Управа Української Вільної Академії Наук у США та її Фондація висловлює щирі подяки всім Жертводавцям, що склали пожертви для вшанування

світлої пам'яті професора, доктора

Всеволода Сергієвича Голубничого

дійсного члена Академії, що так несподівано помер 10-го квітня 1977 р. в Нью Йорку.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ (доповнений та виправлений, друкований в „Свободі” дня 14-го червня 1977 р.)

По 100 дол.: Головач Ярослав, Коропецький Іван.

По 50 дол.: Білинський Ярослав, Воробій Петро, Гардєцький Олександр, Кубійович Володимир.

По 35 дол.: Вороняк Олександр.

По 30 дол.: Процюк Степан.

По 26 дол.: Біда Михайло.

По 25 дол.: Білянок Олександр, Винар Богдан, Гунчак Тарас, Данко Осип, Дражєвська Любов, Замша Іван, Значко Василь, Ільницький Роман, Клячко Володимир, Лебедь Микола, Майстренко Левко, Мельник Зіновій, Петришин Володимир, Потігінський Петро, Прокоп Мирослав, Рудницький Олександр, Сеньків Роман, Сошовий Тимофій, Стахів Євген, Тарнавський Остап, Федішин Олег, Фізер Іван, Хом'як Ростислав, Чайківський Богдан, Чолган Гліярій, Швайківський Сергій, Шевченко Ігор.

По 15 дол.: Забіка Валентин, Пізюк Євген, Світ Іван.

По 10 дол.: Архімович Олександр, Гніздовський Яків, Гурський Яків, Зінам Олег, Мургалія Ілько, Рудницький Іван.

Ще раз сердечно дякуємо за шляхетне вшанування пам'яті Покійного.

УПРАВА АКАДЕМІЇ та її ФУНДАЦІЯ

Длимося сумною вісткою, що в Торонто, Канада, в суботу, 25-го червня 1977 р., відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

бл. п.

ТИТ ДЕМ'ЯНЧУК

нар. в Скалаті, 16. 4. 1914 р.

В смутку залишилися:

ОЛЕКСАНДРА МАРІЯ — дружина

ОЛЕНКА — донька

ЄВГЕНІЯ — сестра в Польщі

ІВАН — брат в Аргентині та ближча і дальша Рідня в Канаді, Україні, Польщі і Німеччині

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНСНЕДІЛЯ,
17-го ЛИПНЯ 1977 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Піаріні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд., о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клубі при 292 Гадсон Авеню. Проситися чл. прийти, вислухати звіту К. Комісії, вирішити чл. вкладки, вибрати дивідендові чеки. По зборах — прийняття. — М. Яремчук, рек. сек.

НЕДІЛЯ,
17-го ЛИПНЯ 1977 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 64 Відд., о год. 2-й по пол. в Вільямсбург. Проситися чл. прийти на збори і відібрати дивідендові чеки. — Упрва.

ПАСЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 42 Відд., о год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Говл Авеню. Проситися чл. прийти. Дивіденди (чеки) треба відібрати на зборах. — В. Марушак, рек. сек.

Увага! Увага!

МАСМО ЩЕ НА СКЛАДІ:

Василь БАРКА: ВЕРШНИК НЕБА — есеї	\$ 2.00
Іван БАРЧУК: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший	10.00
Д-р Данило БОГАЧЕВСЬКИЙ: НА ВОЗІ ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького воєводи і правника	6.00
Олександр БРИК: П'ЯТЬ ПЕРЕД ДВАНДЦЯТОЮ	6.00
Михайло ГРУШЕВСЬКИЙ: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ — п'ять томів	36.00
Докія ГУМЕННА: БЛАГОСЛОВИ МАТИ — казка — есеї	6.00
ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЄВРОПИ КРИТСЬКОЇ — фесія	3.00
ЖАДОБА — оповідання	3.00
ЗОЛОТИЙ ПЛУГ — роман	6.00
РОДИННИЙ АЛЬБОМ	7.00
ХРЕЩАТИЙ ЯР — роман — хроніка (Київ 1941-43)	6.00
ЧОТИРИ СОНЦЯ — оповідання й новели	6.00

Володимир КЕДРОВСЬКИЙ: ОБРИСИ МИНУЛОГО — деякі останні ділячі — українофіли напередодні революції 1917 року 2.50 |

ДО ІСТОРІЇ ЗНУЩАННЯ НАД УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 1876-1976. XX розділ „Тихої води“ Людмили Коваленко в українському оригіналі та в англійському, німецькому й французькому перекладах 3.00 |

Микола ЛАЗОРСЬКИЙ: СВІТЛОТІНІ (Збірник історичних нарисів, оповідань, статей, спогадів 1949-1969) 7.00 |

Марія ЛІВИЦЬКА: НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ 7.50 |

Станіслав ЛЮДКЕВИЧ: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ „Музична Україна“ 1973 10.00 |

Михайло ОСТРОВЕРХА: ВОЛОДАР — IL PRINCE — (Переклад з італійського) 5.00 |

Михайло ПРОКОПІВ: З ГОРОДИСЛАВІЧ У СВІТ ШИРОКИЙ 2.00 |

Іванна САВИЦЬКА: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образки сучасного — дружні усмішки — репортажі 5.00 |

Іж. Валентин СІМЯНЦІВ: СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ — спогади 3.00 |

Михайло СОСНОВСЬКИЙ: ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет (З історії розвитку ідеології українського націоналізму) 12.00 |

о. д-р Юрій ФЕДОРІВ: ПОЯСНЕННЯ ЦЕРКОВНИХ БОГОСЛУЖЕБ І СВЯТИХ ТАЙН 7.00 |

Іван ФРАНКО: ТВОРИ — комплет 20 томів 80.00 |

Об'єднання Українських Письменників „СЛОВО“:

СЛОВО — збірник ч. 5 10.00 |

СЛОВО — збірник ч. 6 10.00 |

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ В КАНАДІ 1898-1973 7.50 |

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучивши одного долара на кошти пересилки.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.

“SVOBODA” BOOKSTORE

30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302

В поклоні Лесі Українці

Трентон, Н. Дж. (юно). — За спонукою та старанням Відділу Українського Публіцистичного Інституту в Трентоні, Н. Дж., (головною і „душою“ всієї багатогранної та ефективною у своїх наслідках діяльності цієї установи є мгр Дарія Кузик), влаштовано в неділю, 15-го травня ц. р., в аудиторії Нюджерського стейтового музею концерт, присвячений пам'яті Лесі Українки та сучасним нескореним поетам і письменникам в Батьківщині. У програмі цього прикладного концерту були виступи учнів місцевої Школи Українознавства та Музичної Школи проф. Яреми Купчинського з Нью Бронсвіку, які повністю заслужили собі на публічну похвалу і признание. Доповідь про Лесю Українку в пов'язанні з письменницькою творчістю сучасних нескорених українських письменників і поетів в Україні прочитала проф. Раттерського університету та директор Школи Українознавства в Трентоні д-р Лариса Залеська-Ониськевич. Монтанж на тлі творчості Лесі Українки і нескорених письменників і поетів в Батьківщині читали Остап Корчмарик — (слово про Лесю Українку англійською мовою), учні Школи Українознавства Ірена Сеник, Ліда Ганінчак, Мирон Юрчинський, Всеволод Ониськевич та Ростислав Микитин (уривки з творчості Лесі Українки, Ліни Костенко й Ігоря Калити українською мовою та в перекладах на англійську мову) та Мирослава Струк, студентка Трентонського стейт коледжу. Струнний ансамбль, спер-

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ!

Оселі Українського
Народного Союзу

Найкраще місце відпочинку і
вакацій в Кетскільських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на:
КІМНАТИ — на незрівняний
вакаційний побут на Союзівці!

Гірська природа, відновлені кімнати,
домашня кухня, 7 тенісних кортів, відби-
ванкові площі, олімпійського розміру
басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави
та багато інших угоджень.

Дитячий Табір

(від 7-11 р.)

ДІВЧАТА від 23-го липня — 6-го серпня 1977 р.

під проводом п. Стефанії Гапарілок

Курс Українських Народних Танків

від 9-23-го липня 1977 р.

під проводом Петра Марушачка

Консультант — Валентина Переславська

Музично-вокальний Курс

від 7-21-го серпня 1977 р.

під проводом А. Добрянського і Томи Гринькова

Курси Українознавства

від 7-27-го серпня 1977 р.

під проводом професорів В. Бакума і

п. Христини Принади-Демиденко

Ім'я і

прізвище

Адреса

Замовлення висилати:

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641

СПОРТ

СПОРТОВІ ВІСТКИ З УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКА ЖІНОЧА ВІДБИВАНКОВА ДРУЖИНА
ЗДОБУЛА КУБОК ЄВРОПИ

Вперше в історії жіночої відбиванки України, спортовки відбиванкового клубу „Іскра“ міста Ворошилограда, здобули Кубок Європи. В серії змагань за Кубок Європи українки двократно перемогли австрійський клуб „Блау-Гельб“, польську „Віслу“, мадлярський клуб „Уйпешт-Дожа“, болгарський

ЦСКА „Семптеврийсько знаме“ з Софії і у фіналі сильну дружину з Східної Німеччини „Динамо“ Берлін.

Склад чемпіонки Європи: С. Назаренко (капітан), Л. Мелешко, Н. Єрміна, Л. Іванова, Р. Гатин, В. Колесник, Л. Пастух, Т. Черкас і Н. Максим. Тренер Л.О. Леонтьєв.

ФЕХТУВАЛЬНИКИ УКРАЇНИ
ПЕРШУНАМИ МІЖНАРОДНОГО ТУРНІРУ

В черговому турнірі фехтувальників, що відбувся в столиці України — Києві, переможцями вийшли українські спортсменки. Як у фіналі подолали сильну репрезентацію Франції — чемпіонів світу 1975 року. Як відомо фехтувальна школа Франції вважається найбільш досконалою і прогресивною у спортовому світі. З підручників французьких майстрів фехтування навчаються фех-

тувальники багатьох країн світу, а тому числі і фехтувальники України. Найхарактернішою ознакою французької фехтувальної школи є педагогічна вірність технічним стандартам, суворість „клясичності“.

Склад репрезентації України в цьому турнірі був: Василь Станкович, Сергій Косенко, Юрій Чиж, Петро Кучер і Володимир Смирнов. Тренером збірної є Вадим Андрієвський.

Кінцевий стан показника місць,
що їх зайняли такі збірні:

1. Україна-I
2. Франція
3. Білорусія
4. Румунія
5. Італія
6. Москва
7. Росія
8. Казахстан
9. Польща
10. Зах. Німеччина
11. Киргизія
12. Чехо-Словачія
13. Україна-II
14. Куба
15. Узбекистан

„БАВАРІЯ“ МЮНХЕН ПЕРЕМОГЛА
„ДИНАМО“ КИЇВ 1:0 (1:0)

У першій зустрічі, чвертьфіналу за Кубок чемпіонів Європи, що відбулася при участі коло 75 тис. глядачів на олімпійському стадіоні в Мюнхені, переможцем вийшов місцевий клуб „Баварія“ мінімальним вислідом 1:0, що його здобув в 43-й хвилині — Кінкель. Післязмагові коментарі тренерів. Дітар Крамер (кілька років тому побував в домі УСВТ „Ч. Січ“ на розмові з членами Управи, замітка (от): „Наприкінці зустрічі ми більше думали про те, як не допустити до втрати власних воріт. Ми заграли гірше, ніж бажали і розуміємо, яким складним буде наше завдання за два тижні в Києві, бо „Динамо“ є серйозним суперником. Втім, особливих причин для песимізму в нас нема“.

(от)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

приймає негайно на різні околиці ЗСА
і Канади на дуже корисних умовах
праці

ОБЛАСНИХ
ОРГАНІЗАТОРІВ

- Постійна праця. Забезпечення платня. Соціально, життєве і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакансії.
- Першество мають професійні асекраційні спеціалісти. Охочі працювати для УНСОЮЗУ — перешкоди немає.
- Зголошуйтеся листово або телефонічно:

Ukrainian National Association

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Tel.: N.J. (201) 451-2200 — N.Y. (212) 227-5250-1

ВІДИШЛИ
ВІД НАС

НЕНСІ РАКОЧА, членка УНС 147 Відд. Б-ва св. Михайла в Аллентаві, Па., померла 4 квітня 1977 р. на 79 р. життя. Нар. в 1897 р. в Україні і стала членкою УНС в 1924 р. Залишила в смутку дочку Анну і Юлію та синів Андрія та Михайла. Похорон відбувся 27 квітня 1977 р. на українському православному цвинтарі Пресв. Марії в Вайтхолл, Па. Вічна їй Пам'ять! І. Гуцайлок, секр.

МАРІЯ МЕДЖ, членка УНС Відд. 217 Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., померла 24 травня 1977 р. на 85 р. життя. Нар. в 1892 р. в Україні і стала членкою УНС в 1918 р. Залишила в смутку 3 синів Михайла, Івана і Стенлі, 2 дочок Анну і Катерину, 8 внуків і 11 правнуків. Похорон відбувся 27 травня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепулчер в Рочестері, Н. Й. Вічна їй Пам'ять! Т. Кубарич, секр.

НИКОЛАЙ І. МАЛЬГІВСЬКИЙ, член УНС 355 Відд. Т-ва Запорозька Січ в Ст. Джозеф, Мізурі, загинув в автомобільному випадку 29 травня 1977 р. на 21-му році життя. Нар. в 1956 р. в Ст. Джозеф, Мізурі і став членом УНС в 1957 р. Залишив у смутку родичів двох братів Романа і Василя, сестру Марію, братанка, сестринку та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 2 червня 1977 р. на цвинтарі Моунт Олівет.

в Ст. Джозеф, Мізурі.
Вічна йому Пам'ять!
Секретар
Семен Гасяк, секр.

КАТЕРИНА В. ВАЦЛАВ членка УНС 63 Відд. в Форд Сіті, Па., померла 29 травня 1977 р. на 56 р. життя. Нар. в 1921 р. в Кіттанінгу, Па. і стала членкою УНС в 1964 р. Залишила в смутку мужа Франка та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 31 травня 1977 р. на цвинтарі Пресвятої Трійці в Форд Сіті, Па.

Вічна їй Пам'ять!
Секретар

ПЕТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ, член УНС 464 Відд. Т-ва ім. Лесі Українки в Ошаві, Канада, помер 16 травня 1977 р. на 57 р. життя. Нар. в 1925 р. в Кояки, Волин, Україна і став членом УНС в 1957 р. Залишив у смутку дружину Тересу, дочку Маріусу, батька, 3 брати і 2 сестри та олицьку і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 19 травня 1977 р. на цвинтарі св. Володимира і Ольги в Ошаві, Онт.

Вічна йому Пам'ять!
Н. Хомин, секр.

КСЕНІЯ ВАШУК, членка УНСОЮЗУ 292 Відділу Т-ва св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., померла 19-го червня 1977 р. на 84 році життя. Нар. в 1892 р. в Україні і стала членкою УНС в 1925 році. Залишила в смутку дочку Галину, сина Володимира, сестру Анну, брата Олексія, 18 внуків, 4 правнуків. Похорон відбувся 20-го червня 1977 р. на цвинтарі Ст. Франціс в Фінікс, Арізона.

Вічна їй Пам'ять!
П. Федик, секр.

Отель ВАСИЛЬ БУЛАВКА, член УНС 320 Відд. Б-ва Пресвятої Трійці в Балтімор, Мд., помер 20-го червня 1977 р. на 87 р. життя. Нар. 1891 р. в Україні і став членом УНС в 1950 р. Залишив у смутку дружину Юлію, сина Анатолія з дружиною Марією, дочку Анну з мужем Петром, дочку Раїсу, 5 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 24 червня 1977 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Брук, Н. Дж. Вічна йому Пам'ять! І. Малко, секр.

ТАКА Company
BRAND NEW STONE
48 East 7th St.
Tel. GR 2-5556, New York, 10003

НИТКИ ДМЦ, матеріали для вишивання, хустини, дуже дешево в АРЦУ.

Найкраще місце на прийняття, бенкети, ім'янини, хрестини, товариські зустрічі, поминальні і на всі нагоди —

HOLIDAY INN
of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807
• Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1866
• Власник українців та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо та цитираємо св. Андрія в Бавнд Брук у св. Духа — відома солідна фірма

K. M. KARDOVICH
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

For Rent

Ans. A or E 9 St.
DOCTORS OFFICE
Street level walk-in, beautiful layout, immediate possession, \$350 mo., suitable also lawyer, real estate, travel agency.
PACCHIONE, (212) OR 7-7120

REAL ESTATE

2 FAMILY
20 year old, 4 & 4, extra large rooms, finished basement, 2 car garage, corner property, close to Ukrainian church & schools, \$65,000.
Call (201) 371-9688

На продаж в Йонкерсі
1-РОД. МУР. ДІМ
7 кімн., город, 5 хв. до укр. школи і церкви. Ціна \$46,000.
(914) 476-5265

MALE AND FEMALE

Experienced Mellow & Singer
ORATORS
Steady piece work, Yonkers.
(914) YO 8-0199

БАТЬКИ! Заважіть замолоту вашу дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу будучність, в нашій громаді у великому світі нового світового елемента!

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦІЛА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere In New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук і перенесенням тілних останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ТАРЗАН, Ч. 7789. Плян Помпуса розвивається

— Я задоволений і вражений вашою відданістю, що ви зібралися тут, щоб попрощати мене перед моїм новим починком...
— Ха! Якщо б він тільки знав, що ми прийшли, щоб впевнитися, що він таки від-

летіти! — Як може бути хтось та ким самолесом, як він? — До побачення, мої

добрі приятелі! — Ха! Перший крок в моїх плані помсти був успішний!

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ
НЕЗДОЛАННИЙ ДУХ

МИСТЕЦТВО І ПОЕЗІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК
ПОЛІТВ'ЯЗНИВ В СРСР
Мистецьке оформлення, кольорові фотографії —
ТАРАС Б. ГОРАЛЕВСЬКИЙ

Переклад поезій і текстів — БОГДАН ЯСЕНЬ
Український текст — БОГДАН АРЕЙ
Тверда оправа Ціна 25.00 дол.
Літукосове видання на кресловому папері

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.

„SVOBODA“ BOOKSTORE
30 MONTGOMERY ST.,
JERSEY CITY, N.J. 07302

RECENTLY PUBLISHED!
INVINCIBLE SPIRIT

ART AND POETRY OF UKRAINIAN WOMEN
POLITICAL PRISONERS IN THE U.S.S.R

Album design and color photography by: TARAS B. HORALEWSKYJ

Poetry and Text translated by: BOHDAN YASEN
Ukrainian Text by: BOHDAN AREY

Price: \$ 25 — hard bound Postage and handling charges included

Please send remittance by check or money order
New Jersey Residents Add 5% Sales Tax

„SVOBODA“ BOOKSTORE
30 MONTGOMERY ST.,
JERSEY CITY, N.J. 07302